

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18131/2024
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милић Милић, адвокат из ..., против тужене „Erste Banka” АД Нови Сад, чији је пуномоћник Рајна Андрић, адвокат из ..., ради дуга и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 9367/23 од 17.11.2023. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 9367/23 од 17.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 9367/23 од 17.11.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 1685/23 од 07.06.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да му на име дуга по основу закупнине за период од 01.12.2019. до 27.12.2019. године, исплати износ од 217.009,50 динара, са законском затезном каматом почев од 28.12.2019. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде по основу замене апарата - клима уређаја, исплати износ од 25.950,00 динара замене апарата – клима уређаја износ од 12.800,00 динара, уградње клима уређаја, износ од 7.000,00 динара, сервисирања клима уређаја, износ од 1.800,00 динара, набавке керамичких плочица у површини од 6,5м², износ од 6.500,00 динара, набавке два цака лепка за плочице, износ од 9.000,00 динара и на име уградње 6,5 м² керамичких плочица, износ од 7.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 09.02.2021. године па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 140.983,30 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 9367/23 од 17.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке је преиначена, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име дуга по основу неисплаћене закупнине за период од 01.12.2019. године до 27.12.2019. године, исплати износ од 217.009,50 динара, са законском затезном каматом почев од 28.12.2019. године па до коначне исплате, те је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 206.030,00 динара са законском затезном каматом на досуђени износ трошкова почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП, а у циљу уједначавања судске праксе.

На ревизију тужиоца тужена је благовремена одговорила.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за уједначавањем судске праксе а тужилац не доставља одлуке из којих би произишло супротно становиште које би указивало на потребу уједначавања судске праксе. О захтеву тужиоца за накнаду штете као последици неиспуњења, односно задоцњења у испуњењу уговорне обавезе, другостепени суд одлучио је правилном применом материјалног права. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољени ревизијски разлог.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу са захтевом за исплату новчаног потраживања тужилац је поднео дана 11.02.2020. године. Вредност предмета спора је 270.600,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је другостепени суд преиначио првостепену пресуду у једном делу и одлучио о захтеву тужиоца, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, у овом делу ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром да је у посебној глави Закона о парничном поступку (XXXIII) која регулише поступак у спору мале вредности, прописано да у овим споровима ревизија није дозвољена, због чега специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Применом члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић